

Arrest

nr. 320 034 van 14 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2024.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) december 1999.

1.2. Verzoeker dient op 11 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 16 april 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 30 augustus 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit. U bent soennitisch moslim. U bent geboren op 20 december 1999. U bent afkomstig uit het district Hamar Weyne, in Mogadishu-stad, regio Banaadir, waar

u heeft gewoond tot uw vertrek uit Somalië. U woonde daar samen met uw vader, moeder, 4 broers en 3 zussen. U bent tot de 9e graad naar school geweest.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan.

Uw vader werkte al sinds voor uw geboorte in de haven van Mogadishu; hij was een soort boekhouder voor de overheid. U ging elke middag naar de haven om uw vader zijn lunch te brengen.

Eind juli of ergens rond 10 of 11 of 12 augustus 2015 had u zoals altijd het lunchpakket van uw vader bezorgd. Onderweg naar huis werd u door drie mannen vastgenomen en ze namen u mee in hun auto. Ze spraken met u en zeiden dat u een tas met explosieve materialen in de haven moest binnensmokkelen voor hen. U verklaart dat ze u uitkozen voor deze opdracht aangezien u dagelijks de haven bezocht en makkelijk toegang had. Ze zeiden tevens dat ze u al langer in de gaten hielden. U vermoedde dat de mannen leden van Al-Shabaab (AS) waren. In eerste instantie weigerde u. De mannen bedreigden echter zowel u als uw familie met de dood, dus u stemde zagezegd in met hun opdracht, waarop ze u vrijlieten.

U ging naar huis en vertelde uw moeder wat er gebeurd was. Die avond, toen uw vader thuiskwam, lichtten jullie ook hem in. De volgende dag ging uw vader opnieuw naar zijn werk, om bescherming voor uw gezin te vragen aan zijn baas. Die vertelde hem echter dat de overheid geen bescherming kon bieden aan uw gezin. Ondertussen werd u thuis tweemaal telefonisch bedreigd door een anoniem nummer.

Uw ouders besloten dat ze iets moesten verzinnen om hun kinderen in veiligheid te brengen. Enkele dagen later was uw vader thuis vertrokken, hij had niet gezegd waarheen hij ging. Plots kreeg uw moeder telefoon van een onbekende vrouw die vertelde dat uw vader langs weg nummer 4 was neergeschoten.

U ging samen met uw moeder naar het ziekenhuis, waar u het lijk van uw vader zag. De volgende dag besloot uw moeder dat u moest vertrekken uit Somalië. Na drie tot vier weken in verschillende huizen ondergedoken te hebben geleefd, vertrok u op 30 augustus 2015 uit uw land. U nam het vliegtuig naar Turkije, stak van daaruit over naar Griekenland, en reisde dan door Europa naar Zweden.

Op 24 november 2015 diende u in Zweden een verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd geweigerd. Ongeveer in april 2021 trok u naar Duitsland, waar u 5 maanden verbleef. U kwam aan in België op 1 oktober 2021 en diende op 11 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Na uw vertrek werden uw moeder, broers en zussen nog meermaals bedreigd. Zij wonen nu allemaal in een vluchtelingenkamp in Kenia.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door Al-Shabaab.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

1. U diende in Zweden een verzoek om internationale bescherming in. Deze aanvraag werd door de Zweedse migratiedienst afgewezen (zie “Rapport – Asielonderzoek” d.d. 1 september 2017, hierna genoemd Rapport Asielonderzoek Zweden, en “Beslissing: Zaak betreffende een verblijfsvergunning o.a.” d.d. 20 december 2017, hierna genoemd Beslissing Zweden; deze informatie werd toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier). In België haalt u dezelfde asielmotieven aan als die waarop uw verzoek in Zweden was gebaseerd; u bevestigt dit ook expliciet (CGVS p. 16). Deze motieven werden evenwel door de bevoegde instanties van Zweden reeds beoordeeld en op basis van de onbetrouwbaarheid en ongeloofwaardigheid van uw verklaringen aldaar werd geconcludeerd dat u geen nood aan internationale bescherming aannemelijk had gemaakt (Beslissing Zweden p. 1, 6-8). Aangezien u thans in het

Eurodac-systeem niet gemarkeerd staat als iemand aan wie reeds internationale bescherming werd toegekend, kan dus worden besloten dat die versie van uw verklaringen reeds werd beoordeeld, dat u in de mogelijkheid verkeerde om uw weigeringsbeslissing daar aan te vechten in beroep, en dat uw asielprocedure in Zweden tot op heden niet heeft geleid tot internationale bescherming voor u. Bijgevolg is een heroverweging van de asielmotieven in kwestie niet opportuun tijdens een nieuw verzoek in België. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet immers worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten.

2. Hoewel u dus beweert dat u zich nog altijd baseert op hetzelfde vluchtrelaas dat door de Zweedse asielinstanties reeds werd beoordeeld, stelt het CGVS evenwel **verschillende tegenstrijdigheden vast tussen wat u in België vertelt en de verklaringen die u in Zweden aflegde** in het kader van uw aldaar ingediende verzoek om internationale bescherming daterend van 24 november 2015. Van een verzoeker die verklaart dat zijn leven in gevaar is en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten inroept, mag te allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn vluchtmotieven van bij het begin van de asielprocedure zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet, zeker die elementen die de onmiddellijke aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst. U bent immers zelf verantwoordelijk voor het brengen van uw werkelijke asielmotieven. De vaststelling dat u wat dit betreft in gebreke bent gebleven en u heden een significant verschillend relaas aanbrengt dan de asielmotieven die u in Zweden aanhaalde, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid op zeer ernstige wijze.

Er bestaan fundamentele verschillen tussen beide versies. In Zweden zei dat u niet wist wat u de haven binnen moest smokkelen; de mannen van AS zeiden niet wat het was, maar u vermoedde of veronderstelde wel dat het waarschijnlijk was om iets op te blazen (Rapport Asielonderzoek Zweden p. 21, 26, 29). In België beweert u opeens dat u zeker wist dat het om explosieven ging (CGVS p. 17-18, 23-24). U bevestigt zelfs dat de AS-leden expliciet zeiden dat het om explosieven ging (CGVS p. 27). Uw Zweedse relaas bevat ook een heel stuk over uw samenwerking met de politie om deze AS-leden in de val te lokken; uiteindelijk werden daarbij twee leden van AS opgepakt en een derde AS-lid gedood (Rapport Asielonderzoek Zweden p. 14, 22-23). In België rept u met geen woord over deze gebeurtenis. U ontkent dat mensen van AS door uw toedoen werden opgepakt (CGVS p. 27-28). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid ontkent u slechts dat u zulks in Zweden gezegd heeft (CGVS p. 28). Louter het ontkennen van uw eerdere uitspraken schiet schromelijk tekort als uitleg. Na dit incident kocht uw vader vliegtickets zodat jullie allemaal naar Hargeisa zouden kunnen reizen maar onderweg terug naar huis werd hij doodgeschoten (Rapport Asielonderzoek Zweden p. 14, 24, 26). Tijdens het persoonlijk onderhoud daarentegen stelt u dat u niet wist waar uw vader heen was toen jullie opgebeld werden met de boodschap dat uw vader op straat gedood was (CGVS p. 18, 20). Rechtstreeks gevraagd of uw vader vliegtuigtickets ging kopen toen hij gedood werd, antwoordt u dat u het niet weet maar dat u denkt van wel, en dat uw vader niet gezegd had waar hij heen ging behalve dat hij op zoek was naar een oplossing om zijn familie te beschermen (CGVS p. 28). Geconfronteerd met uw verklaringen uit Zweden komt u opnieuw niet verder dan een loutere ontkenning (CGVS p. 28). Na de moord op uw vader zou u zijn ondergedoken op verschillende adressen gedurende drie à vier weken (CGVS p. 19), terwijl u tegenover de Zweedse instanties verklaarde dat u zich in die periode thuis had verscholen zonder ook maar één keer buiten te komen (Rapport Asielonderzoek Zweden p. 24-25).

Ook enkele veelzeggende details komen niet overeen. In Zweden stelde u dat de mensen die u ontvoerden altijd rondhingen aan de poort van de haven (Rapport Asielonderzoek Zweden p. 22-23). In België verklaarde u echter dat bij de poort van de haven geen mensen zaten die u (her)kende, ook geen mensen van AS (CGVS p. 27). Van die ontvoering waren er mogelijk getuigen blijkens uw Zweedse asieldossier (Rapport Asielonderzoek Zweden p. 21), terwijl u in België stelt dat u in een steegje werd ontvoerd en dat er op dat moment niemand op straat liep (CGVS p. 23-24). Uw ontvoerders zouden u dan naar de wijk Waberi/Wahebi hebben gebracht waar u uit de auto werd gehaald (Rapport Asielonderzoek Zweden p. 13, 21). In België stelt u echter dat u niet wist waar u heen werd gebracht, behalve dat het niet ver van de haven was, en dat u de hele tijd in de auto bleef zitten (CGVS p. 18, 24). Na de moord op uw vader zou u samen met uw moeder en oom naar het ziekenhuis gegaan zijn; het was ook deze oom die besloot dat u uit het land moest vertrekken (Rapport Asielonderzoek Zweden p. 15). In uw huidige verklaringen komt deze oom zelfs nergens voor (CGVS p. 18-19, 25, 27, 28). Tot slot bent u ook nog inconsistent over waar het geld vandaan kwam voor die reis: in Zweden vertelde u dat jullie een stuk land verkochten (Rapport Asielonderzoek

Zweden p. 15) terwijl u nu stelt dat jullie een armoedige familie waren en nooit enige grond in bezit hadden, en dat u niet weet hoe jullie aan het nodige geld geraakten (CGVS p.8,16).

3. Het CGVS stelt verder ook nog **twee belangrijke tegenstrijdigheden vast tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en de verklaringen die u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS aflegt.**

Bij DVZ verklaarde u dat u ontvoerd werd omdat uw vader weigerde een dienst voor AS te doen (CGVSVragenlijst d.d. 19 augustus 2022). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS bevestigt u dat uw interview bij DVZ goed verlopen is en geeft u aan geen opmerkingen, toevoegingen of correcties te hebben (CGVS p. 3-4). U beweert echter later tijdens het onderhoud dat uw vader nooit eerder door AS benaderd werd. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt u slechts dat u ontvoerd werd omdat AS wilde dat u zelf, en niet uw vader, een taak voor hen uitvoerde (CGVS p. 23). Zodoende slaagt u er niet in genoemde onverenigbaarheid van uw verklaringen op te helderen. Dat u hieromtrent geen duidelijkheid weet te scheppen is des te meer opvallend gezien het cruciale belang van de causale keten van de gebeurtenissen, en ondergraaft bijgevolg de geloofwaardigheid van uw hele asielrelaas.

Bij DVZ verklaarde u dat AS u na de dood van uw vader vroeg om met hen samen te werken en dat ze u verschillende keren bedreigd hebben alvorens u uit Somalië vertrok (CGVS Vragenlijst d.d. 19 augustus 2022). Tijdens het onderhoud bij het CGVS heeft u echter niets verteld over bedreigingen die u na de dood van uw vader ontvangen zou hebben. U vertelt slechts dat jullie tweemaal opgebeld werden door AS, maar dit was na uw zogenaamde ontvoering en voor de dood van uw vader (CGVS p. 18). Ook met betrekking tot een eventuele poging tot rekrutering na de dood van uw vader heeft u niets verteld.

4. Ten overvloede **dient uw relaas als ongeloofwaardig beoordeeld te worden** omwille van onderstaande elementen.

In België verklaarde u geboren te zijn op 12 december 1999 (Verklaring DVZ d.d. 19 augustus 2022, p. 6). In Zweden werd echter in eerste instantie 2 februari 2000 als uw geboortedatum geregistreerd. In Duitsland gaf u dan weer 1995 op als uw geboortjaar (zie Acceptance of request for transfer in accordance with Regulation (EU) 604/2013 d.d. 25 november 2021). Bovendien werd door Zweden op basis van alle elementen in uw dossier aldaar geen geloof gehecht aan uw beweerde minderjarigheid. Uw geboortedatum werd daarom gewijzigd naar 20 december 1999 (Beslissing Zweden p. 4-6). Het moge dus duidelijk wezen dat u geen goed zicht geeft op uw werkelijke leeftijd, wat nochtans een essentieel element is om uw verzoek om internationale bescherming terdege te onderzoeken. In het licht van deze vaststelling kan uw jonge leeftijd op het moment van de door u ingeroepen feiten dan ook niet als verschoningsgrond dienen wanneer u geen bevredigend antwoord kunt geven op de vragen tijdens het persoonlijk onderhoud. U bedient zich nochtans veelvuldig van uw zogezegde jonge leeftijd om uw daden of uw gebrek aan kennis te verklaren (CGVS p. 13, 20, 25).

U heeft amper kennis over de job van uw vader, zoals blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 6-7, 20-21). Die job is in uw relaas nochtans de initiële reden waarom u door AS benaderd werd, aangezien u regelmatig de haven binnenging om uw vader zijn lunch te brengen.

Wat betreft de situatie van uw familieleden stelt het CGVS het volgende vast. U beweert dat AS er mee dreigde uw familie te vermoorden als u hun opdracht niet zou uitvoeren (CGVS p. 17). Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat u of uw familieleden na de dood van uw vader op een of andere manier door AS benaderd werden. U beweert weliswaar dat u in verschillende huizen ondergedoken leefde, maar dat is omwille van hogergenoemde tegenstrijdigheid niet geloofwaardig. Bovendien blijkt uit uw verklaringen niet dat uw familieleden na de dood van uw vader een veiligere plek opzochten; toen u uw verklaringen in Zweden aflegde woonden zij volgens u nog altijd in de Somalische hoofdstad (Rapport Asielonderzoek Zweden p. 16). Hierdoor is het niet geloofwaardig dat u of uw familieleden door AS bedreigd werden. Verder beweert u thans dat uw moeder, broers en zussen momenteel in Kenia wonen. Naast het feit dat dit een louter blote bewering is die u met geen enkel document staaft, stelt het CGVS vast dat hier geen geloof aan gehecht kan worden aangezien u de door u ingeroepen problemen met AS niet aannemelijk heeft gemaakt. U kunt dan ook onmogelijk volhouden dat u bij terugkeer naar Somalië niet beschikt over een sociaal netwerk.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de **subsidiäre beschermingsstatus** toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden

zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, de **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update)**, [h t t p s : / / w w w . c g v s . b e / sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf), en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De

tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvooi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofd dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daar geen opmerkingen werden ontvangen binnen de vooropgestelde termijn, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van 16 april 2024.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een eerste en enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Hij verschaft volgende toelichting bij zijn middel:

“De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Verwerende partij stelt dat eerstens dat verzoekende partij haar aanvraag in Zweden van 2015 werd afgewezen en haalt tegenstellingen aan tussen de verklaringen afgelegd in Zweden en in België tijdens de asielprocedure: (...)

Verwerende partij maakt het zichzelf gemakkelijk en schuilt achter de negatieve beslissing genomen door de Zweedse instanties. Zij acht het niet opportuun om opnieuw het relaas van verzoekende partij te onderzoeken. Verwerende partij heeft aldus geen individueel en objectief onderzoek gevoerd naar de motieven van verzoekende partij. Dit is onaanvaardbaar.

Daarnaast bevindt verzoekende partij zich bijna 10 jaar in Europa. Zij herinnert zich niet meer exact wat zij tijdens haar asielprocedure in Zweden heeft uiteengezet, maar verzoekende partij heeft voor zover zij zich herinnert ook getracht om in België hetzelfde relaas met zoveel mogelijk details uit te leggen. Gezien de lange tijd die is gepasseerd tussen de gebeurtenissen, de asielprocedure in Zweden en haar nieuwe asielprocedure in België in combinatie met verschillende tolken die te werk zijn gegaan in haar procedures, hoeft het niet te verwonderen dat zich verschillen kunnen voordoen in de uiteenzettingen van het relaas. Verzoekende partij heeft in Zweden haar gehoornota's nooit overlopen en dus nooit enige correcties uitgevoerd. Zij weet dan ook niet wat in de gehoornota's genoteerd staat, maar heeft tijdens confrontatie door verwerende partij uitgelegd wat verkeerdelijk genoteerd werd in de nota's van het Zweeds persoonlijk onderhoud: p. 28 CGVS (...)

Vervolgens verwijst verwerende partij naar tegenstellingen tussen het klein onderhoud bij de DVZ en het groot onderhoud bij de CGVS: (...)

Verzoekende partij stelt dat de kleine onderhouden bij de DVZ in ijtempo verlopen en dat verzoekers continu worden onderbroken met de mededeling alles kort te houden en dat zij over voldoende tijd zullen beschikken tijdens het volgend gehoor -lees CGVS gehoor- om alle details uit de doeken te doen en correcties aan te brengen. Verzoekende partij herinnert zich niet dat haar verklaringen opnieuw werden voorgelezen en wist dus niet dat verkeerdelijk werd genoteerd dat zij omwille van haar vader gevaar liep in Somalië. Tijdens het vrij relaas heeft verzoekende partij spontaan en duidelijk uitgelegd dat zij door Al Shabaab werd benaderd nadat zij eten naar haar vader had gebracht die werkte in de haven: p. 17 e.v. CGVS (...)

Wellicht heeft zich een misverstand voorgedaan en werd genoteerd dat haar vader een opdracht kreeg, maar verzoekende partij verklaarde dat zij net van bij haar vader kwam en werd aangesproken. Verzoekende partij volhardt dan ook in haar verklaringen zoals zij heeft afgelegd tijdens haar groot onderhoud waar zij de tijd kreeg om alle details toe te lichten.

Verwerende partij gaat als volgt verder: (...)

Zoals de verwerende partij ook weet bestaan er in Somalië geen registers van burgerlijke stand en worden geboortes er niet systematisch geregistreerd. Het kan de verzoekende partij dus niet verweten worden dat zij zich haar eigen geboorte niet herinnert en een schatting heeft gegeven van haar leeftijd in verschillende landen.

Aangaande de inhoud van de job van de vader merkt verzoekende partij op dat haar vader nooit over inhoudelijke aspecten van zijn job sprak thuis en zeker niet tegen kinderen. Echter, verzoekende partij heeft wel andere pertinente details gegeven over hetgeen zij zelf waarnam en wist over de job van haar vader en zijn werkplek: pp. 20-21 CGVS (...)

Deze details laat verwerende partij volledig van haar kant gaan en focust zich op details die verzoekende partij niet kan weten.

Verwerende partij is bijzonder onzorgvuldig te werk gegaan en heeft geen rekening gehouden met de omstandigheden waarin verzoekende partij zich bevond. Dergelijke redenering en een compleet gebrek aan objectief onderzoek schendt op flagrante wijze de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

Verzoekende partij vreest voor haar leven en kan onmogelijk terugkeren naar Somalië. Zij komt weldegelijk in aanmerking voor de 15 vluchtelingenstatus. Door haar deze te weigeren, schendt verwerende partij artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch gaat zij dit vervolgens ten onrechte relativiseren. Over het algemeen blijkt uit de verschillende rapporten dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds zeer precair is.

Zo blijft Al Shabaab een enorme bedreiging vormen voor heel Somalië en dus ook Mogadishu : "(...) Sterker nog, Mogadishu is een van de doelgebieden van de aanvallen van Al Shabaab juist om de reden dat de groepering het gebied niet meer in handen heeft : (...) Op 10 juni 2023 voerde Al Shabaab opnieuw een aanval uit in Mogadishu waarbij burgerslachtoffers vielen: (...) Ook het meest recente landenrapport van verwerende partij dd. 21 december 2023 geeft aan dat de groepering harder terugslaat op de Somalische troepen en dat er meer burgerslachtoffers vallen hierdoor (eigen onderlijning: "(...))"

Het is werkelijk onbegrijpelijk hoe verwerende partij na het lezen van de landenrapporten kan stellen dat het veilig zou zijn voor burgers om zich in Mogadishu te hervestigen.

Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Somalië niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Verwerende partij erkent dat de veiligheidssituatie in Somalië complex, problematisch en ernstig is. Over het algemeen blijkt uit de verschillende rapporten, dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds zeer precair is."

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

3.4. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten vanwege een vrees voor Al-Shabaab, nadat zij hem opdroegen om explosieven te plaatsen in de haven. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.1.2. Na een zorgvuldige analyse van verzoekers dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat er geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas. De commissaris-generaal oordeelt hierbij op goede gronden dat:

(a) verzoeker reeds een verzoek om internationale bescherming indiende in Zweden, waarbij (i) deze aanvraag door de Zweedse migratiediensten werd afgewezen wegens een ongeloofwaardigheid van de verklaringen; (ii) verzoeker zich beriep op dezelfde asielmotieven als thans in België; (iii) een heroverweging van de asielmotieven in kwestie, in kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, niet opportuun is tijdens een nieuw verzoek in België;

(b) er sprake is van verschillende fundamentele tegenstrijdigheden tussen wat verzoeker verklaart in België en de verklaringen afgelegd in Zweden, waarbij (i) verzoeker in Zweden stelde dat hij niet wist wat hij in de haven binnen moest smokkelen, terwijl hij alhier stelt dat hij zeker wist dat het om explosieven ging; (ii) verzoeker in Zweden verklaarde dat hij samenwerkte met de politie om de Al-Shabaab leden in de val te lokken, waarbij er door zijn toedoen twee leden werden opgepakt en een derde lid werd gedood, terwijl hij hierover met geen woord rept in zijn verklaringen alhier; (iii) verzoeker in Zweden verklaarde dat zijn vader vliegtickets kocht zodat iedereen naar Hargeisa zou kunnen reizen, maar op zijn terugweg naar huis werd doodgeschoten, terwijl verzoeker alhier stelt dat hij niet wist waar zijn vader heen was toen zij werden gebeld dat zijn vader op straat gedood was; (iv) verzoeker in Zweden verklaarde dat hij zich na de dood van zijn vader thuis had verscholen zonder ook maar één keer buiten te komen, terwijl verzoeker alhier stelt dat hij gedurende drie à vier weken op verschillende adressen onderdook; (v) het louter ontkennen van de verklaringen in Zweden niet kan overtuigen;

(c) er sprake is van twee belangrijke tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en het CGVS, met name (i) verzoeker verklaarde bij de DVZ dat hij werd ontvoerd omdat zijn vader weigerde een dienst te doen voor Al-Shabaab, terwijl hij bij het CGVS stelde dat het hijzelf was die de dienst weigerde; (ii) verzoeker verklaarde bij de DVZ dat Al-Shabaab hem na de dood van zijn vader vroegen om met hen samen te werken en verschillende keren hebben bedreigd, terwijl hij bij het CGVS geen melding maakte van deze bedreigingen, waar hij stelde slechts tweemaal te werden opgebeld door Al-Shabaab voor de dood van zijn vader;

(d) het relaas als ongeloofwaardig moet worden beoordeeld, omdat (i) verzoeker in België, Zweden en Duitsland verschillende geboortedata heeft verschaft; (ii) verzoeker amper kennis heeft over de job van zijn vader; (iii) verzoeker verklaarde dat Al-Shabaab dreigde zijn familie te vermoorden als hij hun opdracht niet zou uitvoeren, maar er blijkt niet dat Al-Shabaab zijn familie, na de dood van zijn vader, op de één of de andere manier hebben benaderd en er ook niet blijkt dat zijn familie na de dood van zijn vader een veiligere plek opzochten, waarbij zijn familie nog in de Somalische hoofdstad woonde ten tijde van de verklaringen afgelegd in Zweden en waarbij de bewering dat zijn familie thans in Kenia verblijven niet meer is dan een louter blote bewering.

4.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

4.1.4. Waar verzoeker ingaat op de motieven in de bestreden beslissing, aangaande de weigeringsbeslissing door de Zweedse asielinstanties, wijst de Raad er vooreerst op dat de commissaris-generaal wel degelijk op

pertinente wijze kan verwijzen naar een reeds eerder gedane beoordeling van het vluchtrelaas in een andere lidstaat. Verder wijst de Raad erop dat de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming thans evenwel geenszins is beperkt tot het louter verwijzen naar de beoordeling van deze instanties. Uit een lezing van de gehele bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal tevens is overgegaan tot een individueel en objectief onderzoek van de vluchtmotieven.

4.1.5. Verzoeker tracht de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen afgelegd in Zweden en alhier te verschonen, door erop te wijzen dat hij reeds tien jaar in Europa verblijft. In deze dient de Raad evenwel op te merken dat het louter verstrijken van enige tijd niet inhoudt dat verzoeker niet langer in staat zou zijn om coherente verklaringen af te leggen omtrent de essentiële elementen van zijn vluchtrelaas, die hebben geleid tot de drastische beslissing van verzoeker om zijn herkomstland te verlaten. Het gaat *in casu* om fundamentele verschillen omtrent kernelementen van het relaas, met name (i) het al dan niet hebben van kennis van de in de haven te smokkelen goederen; (ii) het al dan niet betrokken zijn geweest in een samenwerking met de politie, die leidde tot de arrestatie en dood van Al-Shabaab leden; (iii) het al dan niet hebben van kennis van wat zijn vader aan het doen was wanneer hij werd gedood door Al-Shabaab. Er kan wel degelijk worden verwacht dat verzoeker omtrent deze elementen doorheen de tijd coherente verklaringen blijft afleggen, *quod non in casu*. Ook de loutere verwijzing naar de “*verschillende tolken*” doorheen zijn verschillende procedures, kan deze vaststelling niet verschonen. Uit niets blijkt dat er doorheen de procedure in Zweden problemen zouden zijn geweest met tolken, die van dergelijke aard zijn dat zij de fundamentele verschillen omtrent kernelementen kunnen rechtvaardigen. De Raad stelt, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoeker in Zweden de mogelijkheid had om een beroep in te dienen tegen zijn weigeringsbeslissing, indien hij meende dat er zich onregelmatigheden voordeden. Verzoeker kan thans in zijn beroepsprocedure voor de Raad niet zomaar poneren dat er sprake was van vertaalproblemen. Hetzelfde geldt voor zijn loutere bewering dat hij in Zweden nooit zijn gehoornota's heeft overlopen. De Raad treedt de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat het louter ontkennen van de verklaringen afgelegd in Zweden niet kan overtuigen. De fundamentele verschillen tussen de verklaringen afgelegd in Zweden en in België ondergraven op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas.

4.1.6. Verzoeker gaat verder in op de tegenstrijdigheden binnen de procedure om internationale bescherming in België, meer bepaald in de verklaringen afgelegd bij de DZV enerzijds en het CGVS anderzijds. Het algemene en ongefundeerde betoog dienaangaande in het verzoekschrift dat het verhoor bij de DVZ in ijlt tempo verloopt en verzoekers continu worden onderbroken met de vraag om alles kort te houden, doet op geen enkele wijze afbreuk aan de concrete vaststelling *in casu* dat verzoeker aan het begin van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft bevestigd dat hij geen opmerkingen had bij het gehoor bij de DVZ, dat hij hier alle elementen heeft kunnen aanhalen die aanleiding hebben gegeven tot zijn vertrek uit Somalië (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 4). Ook uit het verslag van het gehoor bij de DVZ blijkt dat verzoeker middels het plaatsen van zijn handtekening bevestigd heeft dat zijn verklaringen, zoals zij in dit verslag werden genoteerd en aan hem voorgelezen, juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (zie AD, “vragenlijst CGVS”, p. 2). Verzoeker kan zich dan ook niet op de omstandigheden van het gehoor bij de DVZ beroepen om uit te klaren waarom hij aldaar verklaarde dat zijn vader een dienst voor Al-Shabaab weigerde en dat hij na de dood van zijn vader nog bedreigingen en een rekruteringspoging ontving. Het louter poneren dat er zich wellicht een misverstand heeft voorgedaan volstaat niet, net zo min dat het volstaat om louter te volharden in de verklaringen afgelegd bij het CGVS. Dat verzoeker er niet in slaagt om coherente verklaringen af te leggen over een dergelijke sleutelementen, plaatst de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas nog verder op losse schroeven.

4.1.7. De Raad treedt de commissaris-generaal verder bij in beoordeling dat: “ *In België verklaarde u geboren te zijn op 12 december 1999 (Verklaring DVZ d.d. 19 augustus 2022, p. 6). In Zweden werd echter in eerste instantie 2 februari 2000 als uw geboortedatum geregistreerd. In Duitsland gaf u dan weer 1995 op als uw geboortjaar (zie Acceptance of request for transfer in accordance with Regulation (EU) 604/2013 d.d. 25 november 2021). Bovendien werd door Zweden op basis van alle elementen in uw dossier aldaar geen geloof gehecht aan uw beweerde minderjarigheid. Uw geboortedatum werd daarom gewijzigd naar 20 december 1999 (Beslissing Zweden p. 4-6). Het moge dus duidelijk wezen dat u geen goed zicht geeft op uw werkelijke leeftijd, wat nochtans een essentieel element is om uw verzoek om internationale bescherming terdege te onderzoeken. In het licht van deze vaststelling kan uw jonge leeftijd op het moment van de door u ingeroepen feiten dan ook niet als verschoningsgrond dienen wanneer u geen bevredigend antwoord kunt geven op de vragen tijdens het persoonlijk onderhoud. U bedient zich nochtans veelvuldig van uw zagezegde jonge leeftijd om uw daden of uw gebrek aan kennis te verklaren (CGVS p. 13, 20, 25).* Door louter te benadrukken dat geboortes in Somalië niet systematisch worden geregistreerd, zodat verzoeker niet kan worden verweten een schatting van zijn leeftijd te hebben gegeven, kan verzoeker niet uitklaren waarom hij telkens verschillende leeftijden opgaf in de verschillende lidstaten. Zelfs indien verzoeker uitgaat van een schatting van zijn leeftijd, kan minstens worden verwacht dat verzoeker telkens dezelfde geboortedatum zou opgeven, *quod non in casu*.

4.1.8. Verder brengt verzoeker niets dienstig in tegen de pertinente vaststelling dat *“Wat betreft de situatie van uw familieleden stelt het CGVS het volgende vast. U beweert dat AS er mee dreigde uw familie te vermoorden als u hun opdracht niet zou uitvoeren (CGVS p. 17). Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat u of uw familieleden na de dood van uw vader op een of andere manier door AS benaderd werden. U beweert weliswaar dat u in verschillende huizen ondergedoken leefde, maar dat is omwille van hogergenoemde tegenstrijdigheid niet geloofwaardig. Bovendien blijkt uit uw verklaringen niet dat uw familieleden na de dood van uw vader een veiligere plek opzochten; toen u uw verklaringen in Zweden aflegde woonden zij volgens u nog altijd in de Somalische hoofdstad (Rapport Asielonderzoek Zweden p. 16). Hierdoor is het niet geloofwaardig dat u of uw familieleden door AS bedreigd werden. Verder beweert u thans dat uw moeder, broers en zussen momenteel in Kenia wonen. Naast het feit dat dit een louter blote bewering is die u met geen enkel document staaft, stelt het CGVS vast dat hier geen geloof aan gehecht kan worden aangezien u de door u ingeroepen problemen met AS niet aannemelijk heeft gemaakt. U kunt dan ook onmogelijk volhouden dat u bij terugkeer naar Somalië niet beschikt over een sociaal netwerk”*. Er kan worden verwacht dat verzoekers overgebleven familieleden na de dood van verzoekers vader en na verzoekers vlucht uit Somalië tevens onverwijd stappen zouden hebben genomen om zichzelf in veiligheid te brengen. Dat verzoekers familieleden nog steeds in de Somalische hoofdstad verbleven ten tijde van het afleggen van zijn verklaringen in Zweden in 2017, ondergraaft de ernst van de voorgehouden vrees. Verzoekers problemen met Al-Shabaab dateren immers van 2015, zodat de overgebleven gezinsleden nog ruim twee jaar in Mogadishu hebben verbleven.

4.1.9. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

4.1.10. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. De motieven in de bestreden beslissing, waarin wordt gewezen op verzoekers gebrekkige kennis van het werk van zijn vader, worden door de Raad als overtoollig beschouwd, zodat hier niet verder op dient te worden ingegaan. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat zijn vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit de regio Mogadishu, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

4.2.3. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie: *“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op (...) of op (...), de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op (...) of op (...), het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op (...), de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op (...), de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update),*

(...), en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op (...) of op (...), in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouders om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de “loutere aanwezigheid” ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvooi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouders, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke benedeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

4.2.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. De Raad wijst erop dat de EUAA de regio Mogadishu aanstipt als een regio waar de loutere aanwezigheid onvoldoende is, doch waar de mate van willekeurig geweld nog steeds hoog ligt, zodat een lager niveau van persoonlijke omstandigheden dient te worden aangetoond (zie EUAA, "Country Guidance Somalië" van augustus 2023, p. 152). Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprikt. Verzoeker beperkt zich tot het bijbrengen van dezelfde landeninformatie omtrent de algemene veiligheidssituatie in Somalië en informatie die in lijn ligt met de bevindingen van de commissaris-generaal. Verzoeker gaat niet in op de motieven in de bestreden beslissing aangaande de beoordeling van zijn persoonlijke omstandigheden, in het licht van het risico om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze motieven worden door de Raad bijgetreden.

4.2.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar de regio Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend vijftientwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES